

הנה בהלו ח הנרשם תשכיר לדעת מציאות החזון . סימני הדרוש להפיק רצון אשר יתאוה לחפש בתפוזן :

א מפסיק ל"א חדשים. ודין שיפור גערה. ואסור גלות אף בשמועה רחוקה על אז ואם :
ב רחילת ידיים ועיניים בחזרתם מנצח עלמין לנח ורחילת ידיים לצד כשאין עם מת :

ג כד איזה חילוק טעין אז לאם :
ד בה נקלת דינים נוסדר הגדה וזכרות צליל פסח. ומניעת אכילת לוח"ר וניני קיטנית והיתר טמן להדליק גם מזהרים מלאכול ענבים דקים :

ה בו אגנה דליש' הגדולים דין הכשיירה לפסח. ופסח שחל להיות ציום א' מתי אופין המלות :

ו כז פרה שזכרה כזר ציד גוי גדולי. ודין אם ראוה חולצת. או צנה כרוך אחריה :
ז כח מי שלא הדליק נר חנוכה צאח' מן הלילות :
ח כש ק"ש שלפני מעמו אין מנצחין עליו וסדר הקריאה :

ט ל צני אומטור"יין ופרו"ה מיהפכין תפילין של יד מנה שאלו עושין ומניחין המעצרתא ללד האויר ואחמו ללד הגוף :

י לא שלא לנוזג לאצל תוך י"ג חדש . ואם מנצחין שהחיינו בין המלרים ואם מתענין יום שנת זו אצו צאדר הראשון או צשני :
יא לב דין כלי המשמין תחת הכר צשנת :
יב לג דין השלמות חגיגת צערב שנת :

יג לד שלא לצרך על הצשמי' צמולאי יום כפורים שחל להיות צחול :

יד דה שלא לאכול חמאה של גוים צמקום שלא כהגו היתר מלז ומקדם. וע"י מערונת מותר :
יז לו אם יש לומר קדיש יחוס ואינו יודע אם אצו ואמו קיימים. ודין אזל ככרי :

יח לו ככסי יתומי' שהלזו צריצית והרצה חלוקים צדינים אלו :

יט רח יין שנתקלקל החותם וגוי העגולה אומר שהגוים פתחו אותו צמקום המכס ושכסכו צו :
צ רש לפרשת תלא מפטידין רני עקרה עד אמר מרחמין י"י :

ס ט כר חוכה מדליקי' דרך ימין. וביאור דפויים דרך ימין צמנה נקומות. וצמקום דליכא מוזהה מדליקין צימין הפתח :

סא טא דין מלמד עם צעל הצית שצרח הוא וצנו :
סב קב דין מומי צכור ומה לעשות עם עורו וצשרו כשר ו' טרפה :

א למה פי' רבי ישמעאל מולדרוש כל אהין שצחורה מחמת הש' אלהין תירא. ולא פיר' מחמת והצנת אח' ה' אלהין ונ"ש אהבה מיראה :
ב קשיא מן המדכי מפרק כערה ונפ' כל הכשענין והר"מ אמהר"מ צענין ראוי דכתובה אראוי דירושת הצעל. ועל דומק אחר צענין דמדרש חדש' :

ג יו"ט שחל להיות צשנת אם מוצידין של שנת ציעלה ויצא צתפילה :

ד ציאר האומז צאמה ומשחין :
ה אחרוג יטן משהה אשחקר פסול :

ו אין שואלין צשלוס אזל על אז ואם תוך י"ג חדש' :

ז ומתענין יום המיתה ולא יום הקצורה :
ח ח דין עמידת צשעת הצדלה .

ט ט כשתולין צשר ליצט טוב ללוחו מלד הקדרות שעל הכירה . ואם כסף ממנו לתוך הכלימה דינו :

י י מתי לצרך על טלית קטן חמון לצישמו אינתי. ונוסח הצרכה :

יא יא סגי כהור לא יצרך צורא מוארי האש :
יב יב מי ששכח עכנו ועקר רגליו :

יג יג העומד צתפילתו ומגיע למחיה המותים עם השליח לצור. ואם לא הגיע עם השליח לצור מה דינו :

יד יד צכור של כהן ולוי. וצכור מלאמו לצד ונקצה שהיא צכורה כולה לריכין להתענות צע"פ :

טו טו חפיפת הראש. ורחילת רגלים צשנת של חזון ישעיה. וצנילה לאשה ליל ח' צאצ .

טז טז או צשענה ימי אצלה. או תוך שלשים. ולצישת לצנים תוך ל'. ודין שתיית יין להצדלה. וצרכת המזון משכנכס אצ. ולצשל דנים צמומץ יין :

טז טז אין לענות אמן אחר שכל דצריז אמנת ולדק :
יז יז הפטרה לר"ח אז שחל להיות צשנת :

יח יח אז המל אח צנו גם הוא מוצרך על המילה ולא למול :

יט יט צרכת הצבנה זמנה עד חלי כ"ט י"ג תשל"ג מן המולד :

כ כ משומד שנתן חלק ירושתו לאחר :

כא כא שאלה אם היא ס' יום מנעת לעת אם לאו :

כב כב שלא יעצור האצל לפני התיצה צצק שיש צו קריאת הלל. ולריך לכהוג אצילות עד כלות י"ג חדשים לכל מילי לצד מהתפלל וקדיש

סח אין דין גלוק בשאר איסורין כ"א זיין נכף
סט מליח' זיו"ט לבשר ששטחו מערבז יו"ט
וחלוקים דשכח או הזיד ושאר חלוקים:
ע איזה דבר קרוי ראוי או מוחזק להגבות
האשה מהם:

עא ראובן גרם עם השר להפסידו מן הקהל
צענין הוסי:

עב יש לסמוך על התשובה יותר מעל הזוסקים
ודין נשים שנשצו צשעת שמר וגזירות
ותומר של כפירת דגרי':

עג שייעור כתובת אלמנה כיחתי':

עד ספק חשש קדושי אשה אם לריכה גט:
עה ענין לוואה ומחלוק' בלישנא דשטרא ועשור
ככסים לצנות. בכל קנין מעבטיו הוא.

אתנאי' שעושין זין איש לאשתו זקנין. וכתוב
זו שאם נזת אחר מהם יקח הירש כך פלגי.

אין הקנין מועיל לירש ויכול הזוג לשתות.
וקנין דגרים. דיני אסמכתא. דיני הקנאות
שטרי הלואה' של גוים. שטר שלא נכתב בתקון
לשונות כפי הדרך וכתוב זו בכל לשון של

זכות דיני אומדנא. כל מעוסין חסוב מנה
מחמת מיתה. איזה דבר קרוי ראוי לענין
כתובת אשה:

עו צאיזה ממון תקנו הקהלות חזרת כדוניא.
אם רשאי' לפחות הכתוב' מנכהג העיר:

עז דיני חזקת הבתים. ליכא דבר מלרא שייך
גם בשכירות. ושותף עדיף ממלך. בעל חוב
אינו גובה מנכסי מלוה. הצונה צניינים צבית
ואחר כך נסתלק:

עה ראובן סלק גוי אחד משמעון ושמעון
טוען שצלעדו היה יכול להסתלק מן הגוי:
עז צניס קטנים שנשחמרו אי' להם דין
משומרו' ואפילו גדולים שנלנסו:

פ חלוקים חזרת כדוניא. ושנגגז מן הדוכיא:
פא נהגינן כ"ת לאסור אשת חמי. והטעם
למה אסרה:

פב אשה שנחצשה צדי גוים עגור ממון ומייסרין
אותה. מותר לצעלה ישראל:

פג סוכה שהעמידו הסכך בצד המקבל
טומאה כשרה:

פד מפתח המחוקן צמור כמעק"ל טוהגים
ללאת זו צשבת ואפילו בשל מחכת:

פה זנוב הנמלא ככלי שני. ודין מליחה צם'
להקל ולהחמיר:
פו דיני מעורות וקבלות. לפני עש"ג בהרבה
חדושים:

לנתיים

מג אין לכהן לטמא לשאר מתיים צשעה שמתמא
לאציו וטמאו על כחו:

מד אסור ללמוד אחר הלכות צשבת ח' צאז
כמו צמול. ובער"ה אוכלים סבורה צרית מילה
מה ענין תשובה צאשה שאלה הווא' מה
אללה צמטה:

מו אלמנה שלא נשבעה על כתובתה והוליה
נכסים מנכסי צעלה:

מז שלא נהשחמש צמכה דקוניא צסקח:
מח מזכין גט ללשח ומשומר שלא מדעתה:
מט המלוה על המשכון פטור מאונסין:

נ מותר וטוב לצרוח צעידן ריחחא ודוקא
קודם שנחזק ונפשט:

נא מנא הני מיילי דלא מקרי גדול עד י"ג שנים:
נב קטנה שנחקדשה שלא מדעת אביה:
נג נשים המדליקות צעוד צצ"ה ולא צצתיהם
והמדליקות צעוד היוס גדול:

נד כשאין לאדם מעות מעשר ובאו עניים
לציתו ליה ונותן להם משלו וכשיהיו לו
חוזר וגובה מה שנתן:

נה שולחן שנתהרין המת עליו וכרים וכסתות
וכל הכלים שמוליכין עלי' את המת כולן
מוחרין בהנאה:

נו הרבה דינים מהלכות פורים צערצוציא:
נז ציחור ריש מיעי' כאמת' צעי גריד'. ודין
הוודין. ומלוח כרותה. ואם מניחין הראש
מחוצר צתריגולת:

נח הרבה דינים ומקד ליל פסח ושיש לנקר
הרחים:

נח מקלח דינים מנצילת כלים:
ס תנור סתום לפתחו צשבת:

סא הרבה דינים צחרת כדוניא והשייך לזה:
סב אחר שפרעו המס ובא ראובן לגור עמהם
פטור מן המס שכתבן ואיך לגבו' שבר החזרות:

סג איש ואשתו נהרגו על קידוש השם י"ז והגן
מוליא שטר חוב על אציו וירש"י האשה
צאים לגבות כתובת':

סד צמקוס שאין יתום ו"מ אומר קדיש יתום.
ואותן שהוריהן צחיים אין להם לירא עלומו
קדיש יתום או להסתכל צמולאי שבת:

סה לריכין להקין הכהנים כשים מה צאלה.
ואם יוכל כהן להכריח יורשי המת לישא
את המת החולה כדי שיחזור הכהן לציתו:

סו דיני הרחקת חלונות:
סז טנה זהיר חרזי אי מני תיח למיער לא
מתילנא אראיית סכין:

קט שלא לומר לגוי להציא חמין או סכר חוץ לעירוב צשצת :

קי כשחל פסח צלח צשצת ותעני' הצכרות יום ה'. וכתב הטעם :

קיא ויה שנהגו העולם לשחוט תרנגולת שקרא בצרת. נגד הגמרי' דצמה אשה :

קב מי שאין לו אחרוג יעניע כדרכו צשצת הלל והושעני'. ואפילו ציו"ט שני והכל צלל צרכה :

קיג דבר הבא מחוץ לתחום צשצת מותר אף למי שהוצא צשצתו :

קיד נדר קיט"ל לעשות ומנוו מפה לב"ח ואחר כך קנה מעטיל אחר צמקום הקיט"ל ושלא לעשות תשמישי ס"ת מנגד ששחטנו צו הדיוט :

קטו מאלל חנוק שנתקן צשצת ע"י גוי ונותר לטלטל. וכן פת שאפה גוי צשצת מותר לטלטל :

קטז אכל על אב ואם שהוא צעל צרית ונותר לכנסו לבעורה :

קיו צילה הנמלא צמעי תרנגולת לריך מליחה :

קיא אשה נדרה לילך לבית קצרי והלכה שם ע"י עסק אחר מ"מ ינאה ידי נדרה וכן הנודר להתענות סכום ימים ואיקלע צהון תענית חוצה :

קיז כוון להחמיר וליקח דיו כשר להגיה ס"ת. כתב ישן צתפילין שרישמוני ניכר ונותר להעציר עליו קולמוס ולהאיר :

קב אוחו שכתל פעמים ושלש וילא טריפה מתחת ידו והיה נראה מזיד מאי תקנתה' :

קבא הלווים מן הגוים צריצית אם לריכין ליתן מסי' ועולם מאותן מעו' :

קבב הנודר מן היין אסור ציין מצושל וצקודיעוון פי' יין מצושס :

קבג הנודר מן היין חוץ מצשצת ויו"ט אסור ציין של הצדלה :

קבד מה שצנדילין מעוונד ולא חיישי' על הנודר"כי :

קבה העושים צ' ימים ט' צאצ וכשנודחה אין לריכיס להתענות יום י"א :

קבו טעם למה שופכין על הכבד כשרולין לצשלה אחר הללייה וכן צשר הנמלא צשפור ולמה אין שוהין הכבד צמלח :

קבז אם מצרכין על יין חדש כשצירך כבד על עכבים :

קבח אם אכל מותר להשפיל לימיי נוראים : האומר

פו נכמים שאינן מנוקרי' וממלח' עם צשר : "

פח מי שנתן טערי ירושה לצננותיו לא יתן נכסיו לאשתו ולא יוסקי' על נכסיו מלוג שלה והכותב לאשתו שטר חוב על נכסיו אינו מועיל : פט כל נכסים נותקין לפי מנוון ולא לפי נכפשות ואפי' אם עשה השטר תפיסה :

צ כפקד שפסע צשטרות חצירו פטור ומחזיריס שטר חוב שפגל ונכח אומדנא :

צא לצור שגזרו תענית צקנס כך וכן ואחר שכתב ואלל :

צב צירך על היין וממלא שהוא מים :

צג סכר שנתערב ציין אסור צפסח ושם כתב טעם למה אסור צמנו"ק הגע"רמיר ולא כאומר שנתפל קודם הפסח :

צד לתקן מזוחת לכל פתחי חדרים אשר צצית ולהניח ראש המזוחה כלפי פנים ודין הפתח אשר צין שני חדרים ויתר דיני מזוחה :

צה כיול נאכל העוף צמסורה ועל מי יש לסמוך :

עד צו ספק חשש קידושין אם לריכה גט. ואם הוא רשאי לקח אשה אחרת ולא לחוש לחרס ר"ג :

עז יכול היחיד לעכב החזנות :

עח צענין שליח הגט ששחנה זמן ההרשאה ממזן הגט עם יתר טעיו' וכ"ף פשוטה שיש לה זוויות פוסלו' הגט :

עט צני הקדישים יש להם לומר קדיש יחוס : ק שלא יעשה משוונד שליח להולכה. ואם יש לעשות שליח לקצלה לאשת משוונד שלא מודעתה :

קא הנשנע אם יבא אל זוגתו שיעשה כך וכך אין השצעה חלה ולריך כפרה על שחלה שצועתו ע"ז :

קב גט שנכתב צו שמונה צו"ו :

קג על עדות הצכור לשחטו צמומו. ומה לעשות עם עורו וצשרו כשר וטריפה :

קד מניקה שמתעצרה צצות גס היא לריכה להמתין י"צ חדש :

קה עיר שנתוסף צה נהר חדש לריך לכתבו צגט. ולא חיישין ללעז גיטין הראשוניים. ויום שמת צו אציו מתענה צאחר הראשון :

קו דין פריעון צמטינע שנספלה :

קז אשה שאין צעלה עונה צעיר כמה תמן לחזן לינויים נוראים. ולאחרוג :

קח אם מותר לטלטל צשצת תחת הצליטה. אשר לפני הצית :

והקרבנות וגם יחלל שני פסוקים אחד הפרשה ובספרים שלנו המדוייקי' אינו כן : קב הרבה דינין בערוננו' ולא נתפרש בהדיא תוכן השאלות והנשכיל יצין מן המשנות בנה לנו קיינין ונצרכין אלולב משום דבנה הוא צמיים וצרכת הנהגים אינו כן. אין להקל צנגיעת ס'ת ערוס. אין לנו בקיאלין צשיעור דשעורת לענין כחמי' ופדיין הנין ושאר איסורים. צענין נדרים האומר יום אחד שלריך יום שלם או עד הלילה רמז'ם הפך הפסוקים דכרס וצית קצרי לדיקים וטעוהים צחל' ואין לסמוך על פומח טפס. ודין דסוף טעוהה ללאת טעם עמיד' צשעת הדלה. הלשן צבית הכנסת אם מלטרף לעשרה. הושכים צעוד לילה וצייני הסליחות אין ינהג עם הצרכות. הטעם נוכף היחצח פעמיים ושגש ולא כשאל צנתיים. שלריך ס' לכל חמיצה :

קנא צילות שנתצטלו צמחצת ונואלל אחת מהן טריפה מליצה טעם הכשיר הסמו'ג המחצת מוטעם חזקה ולא הנגים :

קנב מלימות מניינין חשבון השעות לענין התקופה וקבלת שבת ומפלה :

קנג מי שאכל ולא שמה כציה או רביעית. אם יכול להוליח אחרים צצרכת הנוזון :

קנד כוסח הצרכת לחפלה צנטיילת שחרית ון הכלי אם הוא עכ'י או כקיון כפים :

קנה זמן קידוש לצנה עד חלי כ"ט י"צ תשל"ג :

קנו מוצי שנטלו קורותיו ולחיו צשצת. יהודי הדר צכרך יחידיו ומשאל צית אחד לחצרו היהודי והוא מנשות צאותו צית. אם מותר ללאת לרה"ר צשצת צנונפת קטנה שחחת המטרון. לחי' שאלו מתקנים צצורת הפתח אם די טהם כמות הסרבל :

קנו הנדר מנשי ענינים ומתידין לו האחד. אם אומר צו נדר שהותר מקלחו כו'. ציום שנות צו אצו אם מותר לאכול לפימס ומכחח צלא התרה. הצכורים צע"פ מתענין ומשליינין. דינ טענית יחיד ומענית לצור צע"ש לענין השלמה. צליזה לך המיר רצציה פת של גויס לאכסכאי. מי שפירש עלונו מליצה דצר ולא הוציא צפיו ולא גמר צלצו :

קנח כחלל ע"פ צשצת נוהגין הצכורות ציום ה' מוקדם. משוצת השייכות אדלעיל צמה שמתוכחו עמו :

קנש היה"ן וקופ"ן שנוגעין רגליהן צנגיהן ולא מועיל גרידת הנגיעה לצד דהוי חק תוכת :
מי

קבש האומר פרה זו אסור עלי כבשר חזיר והשנע שלא לצא על אשתו :

קל צכחוצות ושטרי קיטואין מנהג לכחוצ ונקום הקיין :

קלא כשנתרצה מים צעיסה צפסח אין להסויף קומח :

קלב אין נוהגין צמזכה לעובר אם קונה :

קלג אין לחתוך חתיכת צשר לשנים אחר הדמה קודם מליחה :

קלד דינ עופות הגדילי' צצילנות :

קקה אם עולה שניעת מוגן אצות צמקום חפלה שניה כששכח חפלת מניח'. ואם חייב אדם לומר מוגן אצות :

קלו אין לצרך לשמור חוקיו אחר סיום מלוה :

קלז היכא דלא מנעי חוטרא דמי'ת למעלה צתפילי' אלא פרודות קלת והפירוד לא כיכר להדיא. ושיכור החלק למעלה ולמטה וצין השטיות ופרש' של יד הכחוצה על צ' קלפי'.

ודין התפירות המפסיקים צין הצתים של ראש. ואם להניח שני זוגי תפילין ואיזה מהן להקדים :

קלח טליח קטן ללאת צו צשצת :

קלש יפה נוהגות הנשים שלא לצבול צשצת שלא צמונס :

קמ יש נשים שמוחטות ז' ימים קודם שיספרו שבעה נקיים גם מוחטיות מ' לזכר ופ' לנקבה. ואין להקדים זמן ספירת ז' נקיים ואף צשלא ששעה :

קמא טבילת רואה קרי ציום הכפורים :

קמב עד כמה יהא היין מוגז צמים ועדיין ראוי לצרכת פרי הגפן :

קמג מי ששכח לצרך זמן אפרי חדש צפעס ראשון מנרך אח"כ כשיאכל :

קמד יש לצמורים לצרך על הנרות שמדליקין צשצת צמדריהם :

קמה נהגו שאורחים וצמורים מדליקין נר חנוכה ואף כשומדליקין עליהם צציתם אומר' הג' צצכות ואח"כ מדליקין. ואח"כ אומר' הנרות הללו. ודלא כמסכת סופרים :

קמו הצרכת שמתקן צצרכת המזון לשוכח יעלה וינא אין אומר צה ודצרך ונלכנו צרה :

קמז אין עוקין קדושה וקדים צין תפילין לחפילין :

קמח הטעם למה אומרים רצונו ט"ע צצרכת כהנים ואין אומר' הפסוקים. העומד צמקום המזן להקרות הבהגים לא יאנר רצש"ע וכ"ש המזן עלמו :

קמט הא דכתב צפוסקים שאלו מתחילין

קפג אם יש לצדק שהחיינו על יין חדש
כשצריך כנר על ענבים :

קפד העושים צ' ימים יום כפורים אין משנין
בתפלה אפי' הם עשירה :

קפה נדר נעמל לרה אין מתירין כ"א ללודך
גדול או לדבר מלוה :

קפו אי ריחא מילחא הוא לעניין קומץ נפסח
ודין נט"ל באיסורי משהו :

קפו כששתה גוי מן הכלי אם מועיל שיטפסף
הכלי ציין כשר :

קפת משכנו של גוי ציד ישראל. וצא ישראל
אחר לטובל המותר ממחמת שגם לו חייב הגוי :

קפא איי"ר כותבין בשני יודי"ן וכסלו בלא יו"ד :
קצ משה ונתן מיין נסך :

קצא כר איכא בכלל שכינה לנדרים :
קצב דינין מאיסור ומחיקה שמוע הקדושים :

קצג ישראל הנופח הנופח או בשופר' או
צפוי באש של גוי ומצנעיר העגלים מהני
כמו מחויי בחלים :

קצד אפיקורס פירש שמלטיג על דברי חכמים
אם שחיטתו כשרה ולמה שיני הרמב"ם
צפירושו של אפיקורס מן הגמרא :

קצה האוסר והמותר בשמיעת דברי צעל דין
קודם שיטמע דברי צעל דין חזירו יש
מרווחתו המלטיגין דיינין לקבל קנין
לקיים דניהם :

קצו אם קיים פריה ורניה צנן מרש ושועה :
קצז אם חייב אדם לצדק מולה השוגא לו :

קצח מת לו מת ויש עליו נדר שחם לקדשו
היחלי' ושזו יקרב :

קצט למה אסור ללמוד תורה לנשים הואיל
וחייבו בכל מלות לא חעשה ונעשה שלא
הזמן גרמא. גם מלינו צגמ' שהרבה נשים
ידעו תורה :

ר מותר לטלטל דבר המוקלה בשבת ברוח פיו
שמונפח בו והוא מטלטל. אם מותר לטלטל
שעות של חול בשבת :

רא שרי ללמוד פי' מאיזו וירמיה ופרק ואלו
מגלחין צט' באז ושאר עניני' אסור ללמוד
אף בהרפור באבלות וט' באז :

רב אם די צלורת הפתח מלד אחד של מצוי ולמי
וקורה מלד שני. ודין שכירת רשות מן הגוי :

רג קשיא שניינו ראו' כמה צני אדם הטולדים
בשבת ואינו מתיים בשבת. חסו נגד הצמיר'
דמוסכת שבת :

רד הרואה קרי ציום כפורים :
רה שזמיר' יבס והוא משומד ואין שם חל אלא
הוא. להחיר' לשוק :

קס מי שגדר כדי שיחיו צניו. והתנה שאם לא
יחיו לא יתן :

קסא אסור להאכיל בהמות חזירו חוץ שאינו
שלו ואסור ליתן בהמה לגוי בימי הפסח :

קסב ערצו דרך הפתח ואחר כך נפתח הפתח
אפילו צמזיד. ואחר כך כמלכין ופותחין
אותו. חוזר העירוב למקומו :

קסג מ"ט של אסורין כל הראש כשלה המוח
נחטו :

קסד אם קרוי דבר שיש לו מתירין כשנריך
לפזר מעותיו :

קסה פת של ישראל הנאפה ע"י גוי בלא
חתוי אין לו היתר בנשול. ואפי' לרבי יוסי :

קסו חנוס צית המורק בשבת :
קסז מה שקורין קטן המפסיר אף בפרשת
מוספין :

קסח העניית חלוס צ"ה ציום ראשון או ציום שני
קסט חלוקים היולאים על הא כל דפריש מרובה
פריש לענין דינא ואיסור :

קע ראובן קנה יין משמעון ולא נתן המעות
ואחר כך נמלא חומץ :

קעא איך לפסוק הלכה בדברי הגאונים אם
ניחול בחר רוב דיעות. או בחר בתרא או
יש צרייה בדברי מר יתור ומחזיר' :

קעב דבורה היה לה מעות ציד ראובן וראובן
אמר ששלה לה המעות ע"י שמעון ודבורה
אומרת להד"מ :

קעג אשה שראתה דם מממת חלי שקורין האר"ן
ווינד"א. ושאלה על ספק כבור :

קעד אדות ספק כבור צגמ' טהור' לצבור ולכהן :
קעה קשיא צמדכי פרק החובל למה נקט
קין שן ורגל. ובקין ליכא למימר :

קעז הנותן מעות לחזירו למחליה השכר והדר
אומר יהיו כולל מלוה צידך וחזירו מקבל
עליו אם יכול לשטמו צאמירה גרידא :

קעח צן המדיר על עצמו ככסי אביו :
קעט מל ולא פרע. והעושה פריעה אחר כך
איך נוהג עם הנדכה :

קעפ ישראל הקונה בהמה מן הגוי. ומשך
בהמה ולא נתן המעות חייב בצרכה :

קפ מנזאות שלנו אם יש להם דין סימטא
לענין משיכה :

קפא אם מותר לחלוץ מן הסומא כשאין שם
אח אלא הוא :

קפב ר"ח בחטכה שקראו ד' צר"ח ואמר
קדיש ואחר כך נכרכו והניחו לרביעי קמא
לקרות דחטכה צמ"ת שניה. אין לריך לומר
קדיש שנית :